

Vrijwilliger in lockout

Ik ben 75 en behoor dus al geruime tijd tot de club van de kwetsbaren.

Twee weken geleden tuimelde de coronacrisis mij van enthousiaste vrijwilliger in de groep van zij die extra bezorgdheid en aandacht kunnen gebruiken.

En wij krijgen die met volle teugen van kinderen, kleinkinderen en vrienden.

De wereld ziet er toch plots totaal anders uit, en ik mis de Wingerd, met de warme, ongedwongen sfeer van bewoners, familie, medewerkers en vrijwilligers en de geborgenheid van mensen die om mekaar geven.

Het verrast me dat ik niet alleen ben met dit gevoel.

Uit de vele telefoontjes met andere vrijwilligers blijkt een mateloos respect voor de medewerkers die vandaag veel meer van zichzelf geven dan wat van hen verwacht wordt.

Vanuit mijn appartementje wens ik hen veel sterkte toe.

Weet dat jullie, nog veel meer dan gewoonlijk, ons geloof in de mens springlevend houden.

Jos